

NALCO GYANALOK ODIA ESSAY

“ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି ଓ ଇତିହାସ”

**Word Count : 1864
Date of Submission : 16.08.2017**

**Detail :
Sarthak Pradhan
B.Sc. Geology
Ravenshaw University
Cuttack
Mob : 7978089046
E-mail: sarthakpradhan1996@gmail.com**

ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି ଓ ଇତିହାସ

ଋଗ୍ଣୁ ହାସ୍ୟମୟା, ଚିର-ଶୋଭାମୟା, କାର୍ତ୍ତିକାର୍ତ୍ତିନୀ, ଜାନନ- କୁନ୍ତଳା ଉତ୍କଳ ଜୁମି ଭାରତବର୍ଷର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ । ଏହି ରାଜ୍ୟର ନେତା ସୁୟା ନାରାୟଣ । ସଭ୍ୟତା ଏହାର କୃଷିଭିତ୍ତିକ, ସଂସ୍କୃତି ଏହାର ଧର୍ମ ଓ ନୀତି କୈନ୍ଦ୍ରିକ । ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣର ଦେବତା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମାହାତ୍ମ୍ୟ, କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଚଳଣି, ଧର୍ମୀୟ ଉଦାର ଭାବନାକୁ ନେଇ ଏହାର ସଂସ୍କୃତି ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଏଇ ଉତ୍କଳର ଦୀନ ରାଜନ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ଚରଦାଗାର ଉଣା ହୁଙ୍କାର ଦିନେ ଶତ୍ରୁ ହୃଦୟରେ ଚୋରୁଥିଲା ଭୟର ଶଙ୍କା । ପୁଣି ଏଇ ଉତ୍କଳ ବହୁ ଶତ୍ରୁକୁ ଆପଣାଇ ଉଦାରତା ବଳରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଆଶ୍ୱାସନାଳ ଆଶ୍ରୟ । ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଏହି ଉତ୍କଳରେ ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ଗାଣପତ୍ୟ, ସୌର, ବୌଦ୍ଧ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ବୈଷ୍ଣବ ଆଦି ସବୁ ଧର୍ମ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧର୍ମଧିକାରୀ ପାଇଛନ୍ତି ସମ- ଅଧିକାର । ଉତ୍କଳୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବହୁ ରହେ, ଅତୀତକୁ ରୋମାଞ୍ଚନ କରେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ସ୍ୱପ୍ନ ରେ ବିଭୋର ହୁଏ । ସମୟର ଗତିଶୀଳତା ସହ ତାଳଦେଇ ୧୯୩୬ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ଏହା ସତତ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ରୂପେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଜାଣ କଲା । ଭାଷା ଭିତ୍ତିରେ ଗଠିତ ହେବାରେ ଓଡ଼ିଶା ଥିଲା ଦେଶର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ । ସୁନେଲି ଫସଲ ଢେଉ ଖେଳୁଥିବା କ୍ଷେତରୁ ନୀଳାଜ ମହୋଦଧି ଯାଏଁ, ମାଣବସା ଝୋଟି ଠାରୁ ପାଇକ ପୁଅର ବୀରତ୍ୱ - ସବୁଠିଛି ଏଠି ଶୁଣାଏ ସଂସ୍କୃତିର ସୁରିଲା ସଙ୍ଗାତ ଓ ଇତିହାସର ଗୌରବମୟ ଗାଥା ।

ଓଡ଼ିଶା ସଂସ୍କୃତି ଯେତିକି ପ୍ରାଚୀନ, ସେତିକି ସମୃଦ୍ଧ । ପୁରୀ ର ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରଥଯାତ୍ରା ହେଉ ଜିନ୍ଦା ପିପିଲିର ସଦୃଶ୍ୟ ସ୍ୱୟଂଆ, କଟକର ରୂପା ଚାରକସି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ, ରଘୁରାଜପୁରର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପଟ୍ଟଚିତ୍ର, ନୀଳଗିରିର ପଥର ବାସନ, ଆଦିବାସୀ କଳାକୃତି, ସମ୍ବଲପୁରୀ ବସ୍ତ୍ର, ବାନ୍ଧକଳା ଇତ୍ୟାଦି ଏହାର ମହାନ ସଂସ୍କୃତି ଓ କଳା ଉତ୍ତମ୍ୟ ର ଝଲକ ମାତ୍ର । ପୁରୀର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର, କୋଣାର୍କ ସ୍ଥିତ ବିଖ୍ୟାତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର, କୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ଏହାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମନ୍ଦିର ସ୍ତାପତ୍ୟର ନିଦର୍ଶନ ।

ବାଲୁକା କଳା ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଐତିହ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ନମୁନା । ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବେଙ୍ଗାଲୁମିର ବାଲୁକା ଶଯ୍ୟାରେ ଭବିଷି ଭଳି ମନୋରମ ବାଲୁକା କଳା ଆଜି ଓଡ଼ିଶାର ବାଲୁକା ଶିଳ୍ପୀଗଣ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଚମତ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି । ଇତିହାସ କହେ ବିଶିଷ୍ଟ କବି ତଥା ଦାଣ୍ଡିରାମାୟଣର ରଚୟିତା ଶ୍ରୀ ବଳରାମ ଦାସ ରଥାକୃତ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ନ ପାରିବାରୁ ବାଲିରେ ଭଥ ନିର୍ମାଣ କରି ସେଠାରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆବାହନ କରିଥିଲେ । ବାଲୁକା କଳାର ସେହି ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରା ଏଯାବତ୍ ଚଳି ଆସିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ଧର୍ମୀୟ ସଂସ୍କୃତି ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସବୁ ଧର୍ମ ଓ ସଂପ୍ରଦାୟ ର ଅଧିବାସୀଙ୍କ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାବସ୍ଥାନ ସୁନ ହେଉଛି ଏହି ପବିତ୍ର ଭୂମି । ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ କଳିଙ୍ଗ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ସୁଦୂର ପ୍ରସାରା ହୋଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟସାରା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବୌଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପୀ ଗ୍ରହଣ କେନ୍ଦ୍ର, ସୁପ ଏବଂ ନାନାଦି କଳାକୃତି ତଥା ସ୍ତୂପା ଗୁଡ଼ିକରେ ପାଲି ଭାଷାରେ ଖୋଦିତ ହୋଇଥିବା ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଉପାଦେୟ ତଥ୍ୟାବଳୀ ଏହାର ବୃକତ ପ୍ରମାଣ । ସମ୍ରାଟ ଖାରବେଳଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜୈନ ଧର୍ମର ପ୍ରସାର ଘଟିଲା । ନବମ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ପ୍ରସାର ଘଟିଥିବାର ସୂଚନା ମିଳେ । ମୁକ୍ତେଶ୍ୱର, ଲିଙ୍ଗରାଜ, ଜଗନ୍ନାଥ, କୋଣାର୍କ ଆଦି

ମହିରର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଜପାସନା ଏହି ପ୍ରମାଣକୁ ଆହୁରି ବଳବତ୍ତର କରେ । ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ ଭାବରେ ଅଭିହିତ ହେବା ପରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଜୁମି ଉଠିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ରୂପେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା । ସବୁ କିଛି ଭାଗଲୋଭକ ଭଦ୍ରର ମନ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଜାତି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଧର୍ମୀୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆଧାର କରି ଓଡ଼ିଶାରେ ବାଗମାସରେ ତେର ଯାତ୍ରା ତଥା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ଓଷା, ବ୍ରତ ଆଦି ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ପିଠାପଣାରେ ଆସରରେ ପୁରପଲ୍ଲୀ ଠାରୁ ସହର ବଜାର ପୁରି ଉଠେ ।

ଭାଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ସମୃଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଗଠନ ହେବାରେ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଭାଷା ଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟ । ଏଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ମଧ୍ୟରୁ ଓଡ଼ିଆ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଭାଷା । ଇଣ୍ଡୋ - ୟୁରୋପିଆନ୍ ଭାଷା ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇଣ୍ଡୋ - ଆର୍ଯ୍ୟ ଶାଖା ସହିତ ଏହି ଭାଷା ଜଡ଼ିତ । ସଂସ୍କୃତକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧିକ ହସ୍ତଲିଖିତ ପୋଥି ରହିଛି ବୋଲି ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ବିଭିନ୍ନ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ସମେତ ଆଦିବାସୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜନଜାତି ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ସମୃଦ୍ଧ । ଶହ ଶହ ସାରସ୍ୱତ ସାଧକଙ୍କ ଅନନ୍ୟ ସାରସ୍ୱତ ସାଧନାରେ ରସାପୁତ୍ର ହୋଇଛି ଏହି ମହାନାୟ ଲୁଗି । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସମୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯଥା ପୁରାତନ ସାହିତ୍ୟ (୯୦୦-୧୩୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ) ପ୍ରାଚ୍ - ମଧ୍ୟ ଯୁଗୀୟ ସାହିତ୍ୟ (୧୩୦୦-୧୫୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ), ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ ସାହିତ୍ୟ (୧୫୦୦-୧୭୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ), ପରବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ ସାହିତ୍ୟ (୧୭୦୦-୧୮୫୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ) ଏବଂ ଆଧୁନିକ ସାହିତ୍ୟ (୧୮୫୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ) । ଏହା ବାଦ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ର ବିଭକ୍ତୀକରଣ କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଳ ଅତୀତକୁ ସାରଳାମୁଗ୍ଧ, ପଞ୍ଚସଖା ମୁଗ୍ଧ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମୁଗ୍ଧ, ରାଧାନାଥ ମୁଗ୍ଧ, ସତ୍ୟବାଦୀ ମୁଗ୍ଧ, ମାର୍କ୍ସିଜମ୍ ବା ପ୍ରଗତି ମୁଗ୍ଧ, ରୋମାଣ୍ଟିସିଜମ୍ ବା ସବୁଜ ମୁଗ୍ଧ ଏବଂ ସାଧାନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁଗ୍ଧ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ କବିତାର ଅୟମାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଚର୍ଯ୍ୟା ସାହିତ୍ୟର ବିଭାଗ ପର୍ବରୁ । ମହାଯାନ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତଥା କବିମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟମରୁ ଏହି ସାହିତ୍ୟ ର ସୃଷ୍ଟି । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମୀୟ କାବ୍ୟ କବିତାରୁ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିଛି ବୋଲି ଅନେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ସାରସ୍ୱତ ଜଗତର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୃତି ଭାବେ ଶୁଦ୍ରପୁନି ସାରଳାଦାସଙ୍କ 'ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାରତ' କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଏହା ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ସଂସ୍କୃତ ମହାଭାରତର ଅବିକଳ ନକଲ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସାଧାନ ତଥା ସ୍ୱାୟ ସୃଜନଶୀଳ କୃତି । ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାରତରେ ୧,୫୨,୦୦୦ ଶ୍ଳୋକ ଥିବା ବେଳେ ସଂସ୍କୃତ ମହାଭାରତରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଶ୍ଳୋକ ରହିଛି । ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାରତ ବ୍ୟତୀତ ତଥା ପୁରାଣ, ବିଭିନ୍ନ ରାମାୟଣ ଆଦି ସାରଳାଦାସଙ୍କ ଅନବଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ।

ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଆଡ଼କୁ ଏହି ପ୍ରଦେଶର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ସାରସ୍ୱତ ସାଧକଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ଘଟିଲା । ପଞ୍ଚସଖା

ଜାମରେ ବିବିତ ଏହି ବିଶିଷ୍ଟ ସାଧକଗଣ ଥିଲେ ବଜରାମ ଦାସ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ, ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାସ, ଅନନ୍ତ ଦାସ ଓ
ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ । ଦୈନିକ ଧର୍ମାବଳୀ ଥିବା ଏହି ସାଧକଗଣଙ୍କ ସାଗସତ ସାଧନାରେ ଦେଶ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଓଡ଼ିଆ
ସାଗସତ ଇତିହାସ ।

ପଞ୍ଚସଖା ଯୁଗର ସମାପ୍ତି ପରେ ଦାନକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ, ଅଭିମନ୍ୟୁ ସାମନ୍ତ ସିଂହାର ଆଦି ସାଗସତ
ପ୍ରତିଭାଧରଣ ଆବିର୍ଭାବ ପାରିଲା । ଆନନ୍ଦାଦିତ ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ ସାଙ୍ଗକୁ ରୂପଚର୍ଯ୍ୟା ତଥା ଶୃଙ୍ଗାରରସ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହି
ଯୁଗରେ ବ୍ୟାପକ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲା । କବି ସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ, କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦରୀ,
ଲାବଣ୍ୟବତୀ ଆଦି ସୃଷ୍ଟି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇତିହାସକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଦାନକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ରସକଲ୍ଲୋଳ,
ଅଭିମନ୍ୟୁ ସାମନ୍ତ ସିଂହାରଙ୍କ ବିଦଗ୍ଧ ଚିନ୍ତାମଣି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଗସତ ସୃଷ୍ଟି । ପୂର୍ବରୁ ତାଳପତ୍ର ପୋଥିରେ
ଖୋଦିତ ହୋଇ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ କବିତା ନୂତନ ରୂପ ଧାରଣ କଲା ୧୮୩୬ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏଠାରେ ଏକ ମୁଦ୍ରଣ ଯନ୍ତ୍ର ବସାଗଲା । ଏହା ପରେ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକା ଭାବେ
ବୋଧଦାୟିନୀ ୧୮୩୧ ମସିହାରେ ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଆମ୍ଭ ପ୍ରକାଶ କଲା । ୧୮୬୬ ମସିହାରେ କର୍ମଚାର ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟଙ୍କ
ତତ୍ଵାବଧାନରେ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ,
ବ୍ୟାସକବି ପଟ୍ଟନାୟକ ମୋହନ ସେନାପତି, ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଗୋଦାବରୀଶ ମହାପାତ୍ର, କୁନ୍ତଳା କୁମାରୀ ସାବର,
ଭଗବତୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ରାଉତରାୟ, କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ମାୟାଧର ମାନସିଂହ, ଗୋପୀନାଥ ମହାନ୍ତି
ତଥା କର୍ମମାନ ସମୟର ରମାକାନ୍ତ ରଥ, ସୀତାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର, ବ୍ରଜନାଥ ରଥ, ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଶ୍ର, ପ୍ରତିଭା ରାୟ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
ରଥ, ରବି ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରଭୃତି ବିଶିଷ୍ଟ କବି ଓ ଲେଖକଙ୍କ ଅବିରତ ସାଧନାରେ ପରିପୁଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇତିହାସ । ଓଡ଼ିଆ
ଜନଜୀବନ, ସାଧାନତା ସଂଗ୍ରାମ, ସୁଖଦୁଃଖ, ପୂଜା ପାର୍ବଣ, ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାରାଜି ଆଦି ସବୁର ଫେଣାଫେଣି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ସଙ୍ଗୀତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କର୍ଷତା ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଅନ୍ୟତମ ସୁରୁତ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ । ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ର
ପ୍ରସିଦ୍ଧି ବିଶ୍ଵଦରବାରରେ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ ପରିଚୟ ବହନ କରେ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିରସପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଜନ, ଜଣାଣ
ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଙ୍ଗୀତ, ଜନଜାତି ସଙ୍ଗୀତ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସମୃଦ୍ଧ ସୃଷ୍ଟିଚିତ୍ର ବହନ କରେ । ସୁରୁ ଦେବ ପ୍ରସାଦ ଦାସ,
ପଟ୍ଟନାୟକ ଚରଣ ଦାସ, କେନ୍ଦୁଚରଣ ମହାପାତ୍ର ଆଦିଙ୍କ କଷ୍ଟକ୍ଷ ସାଧନା ଆଜି ଓଡ଼ିଶୀକୁ ବିଶ୍ଵ ଦରବାରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରିପାରିଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଆଦିଦାସୀ ନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦ ତଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଆଧାରିତ
ତାରୁଖାଇ, ରସରକେଳି, କରୁଣା, ମାଏଲାଇତ ଆଦି ଲୋକନୃତ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସଂସ୍କୃତିର ଅନ୍ୟତମ ଝଲକ । ଶ୍ରୀ ମୟର ସଂସ୍କୃତି
ସହ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ଦେବଦାସୀ ଓ ମାହାରୀ ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗୋଟିପୁଅ ନୃତ୍ୟକଳା ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସବୁଜ ସାକ୍ଷର ।
ପାଲା ଓ ଦାସକାଠିଆ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଭିନ୍ନ ଏକ ମୂଳସାକ୍ଷୀ । ଓଡ଼ିଆ ପୁରାଣ ତଥା ଲୋକକଥାର ବିଭିନ୍ନ କଥାବସ୍ତୁକୁ ସୁଲଳିତ,
ଶୁଣି ମଧୁର କାବ୍ୟିକ ଶୈଳୀରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଲୋକଜୀବନରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା ଏହି ପାଲା ଏବଂ ଦାସକାଠିଆ
। ତତ୍ଵାକାମ ସମାଜରେ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାର ଆଣିବା ପୂର୍ବକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାବସ୍ଥାନରେ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବେ ସହାୟକ
ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍କଳୀୟ ନୈବାଣିକ୍ୟ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ସମୃଦ୍ଧତା ସଂସ୍କୃତି ର ଏକ ଅଭିଭା ସାକ୍ଷର । ଓଡ଼ିଶାର

ସାଧବପୁଅ ବାଣିଜ୍ୟ ପାଇଁ ସୁଦୂର ଉତ୍ତୋନେସିଆ, ଜାଭା ଓ ବାଲି ଦ୍ଵୀପକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଗୌରବମୟ ଘଟଣାକୁ ଏଯାବତ୍ ବୋଇତ ବୟାଣ, ବାଲିଯାତ୍ରା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ମୃତି ଉତ୍ତରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିର ଅସମାପ୍ତ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମାର ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ ଅତୁଳନୀୟ । ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ କଳାଧଳା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସୀତା ବିବାହ ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ସୁଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ଏଯାବତ୍ ସଫଳତାର ପଥେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ଘରେ ଘରେ ତଥା ଦେବାଳୟ ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସୁସ୍ଵାଦୁ ଅନ୍ନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତିର ଅନ୍ୟତମ ବିଶ୍ଵ । ରସଗୋଲା, ଛେନାପୋଡ଼ ଆଦି ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଦେବତା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ରୋଷଣାଳାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପ୍ରାୟ ଦଶ ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମହାପ୍ରସାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଉତ୍କଳୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିପାଟୀ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ସୁରମ୍ୟ ଓ ଶାଳୀନ । ପୁରୁଷମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଧୋତି, କୁର୍ତ୍ତା, ଗାମୁଛା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବେଳେ ମହିଳାମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାଢ଼ୀ ବହୁତ ଲୋକପ୍ରିୟ । ଶାଢ଼ୀର ବହୁଳ ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଗୁଁ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉତ୍କଳ ଶାଢ଼ୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ସମ୍ବଲପୁରୀ ଶାଢ଼ୀ, ପାଟ, ମଠା, ପଣାପଲ୍ଲୀ, ଚନ୍ଦର ନିର୍ମିତ ଶାଢ଼ୀ ବିଦେଶରେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ବହନ କରେ ।

ଖାଦ୍ୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୋଷାକ ପରିପାଟୀ, ସାହିତ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ପରମ୍ପରା - ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କର୍ଷତା ହିଁ ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିକୁ କରିଛି ବିଭବଶାଳୀ ।

ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି ଯେତିକି ସମୃଦ୍ଧ, ଏହାର ଇତିହାସ ସେତିକି ରୁଚିମତ୍ତ । ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସର ସିଂହାସଲୋକନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶା ନାମରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିବା ଏହି ପ୍ରଦେଶ ଅତୀତରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା । କଳିଙ୍ଗ, ଉତ୍କଳ, ମହାବାହାନ, ଉତ୍ତ, ତ୍ରିକଳିଙ୍ଗ, ତୋଷାଳୀ ନାମରେ ଏହା ଅତୀତରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିଥିଲା । ମହାନଗ୍ରଜୁ ମହାଭାରତ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବୌଦ୍ଧଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୨୬୧ ରେ କଳିଙ୍ଗ ମାଟିରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିବା କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସ ର ଏକ ସ୍ଵରୁଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା । ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସହ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ଉତ୍କଳଜିତ ବିଜୟର ଉଲ୍ଲାସ ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଅନୁତାପ ଓ ଅନୁଶୋଚନାର ଅବକାଶ ଯୋଗାଇଥିଲା । ଫଳତଃ ସେ ରାଜଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥିଲେ । କୁବନେଶ୍ଵର ଉପକଣ୍ଠସ୍ଥ ଧଉଳି ସ୍ଥିତ ଶାନ୍ତିସ୍ତୁପ ଏବଂ ଦୟାନଦୀ ଏହି ଗୌରବୋତ୍ତମ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମହାମେଘବାହନ ସମ୍ରାଟ ଖାରବେଳ କଳିଙ୍ଗରେ ମହାମେଘବାହନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ନିଜ ଶାସନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ଲୋକହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଜଣେ ପ୍ରଜାଦୟଳ ଓ ଲୋକ ହିତକାରୀ ବିଭବିକ୍ଷୟୀ ସମ୍ରାଟ ଭାବରେ ସେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ପରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସାତବାହନ, ଗୁପ୍ତ, ମରାଠା ଆଦି ବଂଶର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୩୯ ରେ ତାନ ପରିବ୍ରାଜକ ହୁଏନସାଂ ଓଡ଼ିଶା ଆସିଥିଲେ ।

ଗଙ୍ଗ ବଂଶର ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅହେତୁକ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା । ଚୋଡ଼ଗଙ୍ଗ ଦେବଙ୍କ ସମୟରେ ୧୧୩୫ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜଧାନୀ କଟକକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲା । ବିଶ୍ଵ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ

ଚୋରଗଣଙ୍କ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅନଙ୍ଗଭୀମଦେବଙ୍କ ସମୟରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୧୪୩୪ ରେ କପିଳେସ୍ତ୍ର
 ଦେବ ଓଡ଼ିଶାର ସିଂହାସନ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ । ସାରଳାଦାସଙ୍କ ମହାଭାରତ ଏହି ସମୟରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ପରେ
 ମୁକୁନ୍ଦଦେବଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ କଳାପାହାଡ଼ ଓଡ଼ିଶା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା । ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କ ଅଗ୍ରେ ଓଡ଼ିଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପ
 ମୁସଲିମ୍ ଶାସକ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୋଗଲ ଶାସକଙ୍କ ଅଧିନରେ ଶାସିତ ହେଲା
 ଓଡ଼ିଶା । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସୁବେଦାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଚଳନ ହେଲା । ୧୮୦୩ ମସିହାରେ ବ୍ରିଟିଶ ମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ
 ଉପନିବେଶିତାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ବ୍ୟବସାୟ, ବାଣିଜ୍ୟ ଆକାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଅଧିକାରୀମାନେ ପ୍ରାଦେଶିକ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ
 ସହି ସ୍ଥାପନ କରି ଓଡ଼ିଶାକୁ ହାତେଲବାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲେ । ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ଭ୍ରମଦର୍ଶିତ୍ତ୍ୱ
 ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ବିରୋଧ କରି ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ତଥା ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ର ସୁରୁପାତ
 ହୋଇଥିଲା । ଜୟା ରାଜଗୁରୁ, ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ, ଚାପଣ ଦଳବେହେରା ଆଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ଗଣ
 ବିଦ୍ରୋହ ଇଂରେଜଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରି ପକାଇଥିଲା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ବିରୋଧରେ
 ହୋଇଥିବା ଗଣ ବିଦ୍ରୋହ ର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ, ରେଣ୍ଡୋ ମାଝି, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ, ଦିର୍ଦ୍ଧାମୁଣ୍ଡା ପ୍ରଭୃତି
 ସଂଗ୍ରାମୀ । ୧୮୬୬ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ନ' ଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ କବଳିତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ କନ୍ଦୁ
 ନେଇଥିଲା ଏକ ମହାନ ଜନନାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ । ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ, ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆଦି ଓଡ଼ିଆ ଜନଜୀବନରେ
 ଉନ୍ମାଦନା କରିଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷର ସଂଘର୍ଷ ପରେ ୧୯୩୬ ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଥମ ଭାଷା ଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟ
 ଭାବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ୧୯୪୩ ରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ୧୯୪୬ ରେ ହାରାରୁଦ ନଦୀବନ୍ଧର ଶିଳାନିର୍ମାଣ,
 ଜାତୀୟ ଧାନ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ର ସ୍ଥାପନା, ୧୯୪୭ ରେ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ କ୍ ଦ୍ୱାରା ଇଣ୍ଡୋନେସୀୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ
 ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର, ୧୯୪୮ ରେ ଗୁଜନେଶ୍ୱର ଓଡ଼ିଶାର ନୂତନ ରାଜଧାନୀ ଭାବେ ସ୍ଥାନ ପାଇବା, ୧୯୬୧ ରେ
 ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ସଭା ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେବା ଆଦି ଘଟଣା ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସ ର ଦକ୍ଷାଦିରେ ଏକ ଏକ ସଫଳତାର ଫର୍ଦ୍ଦ ।
 ୧୯୪୭ ମେ ୨୭ ରେ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଶପଥସ୍ୱହଣ କରିଥିଲେ । ୧୯୫୩ ମସିହାରେ
 ରାଉରକେଲା ଷିଲ ପ୍ୟୁଞ୍ଜ ସ୍ଥାପନ, ୧୯୫୭ ରେ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ସ୍ଥାପନ ଓ ୧୯୬୨ ରେ ପାରାଦୀପ ବନ୍ଦରର
 ଶିଳାନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୮୧ ରେ ପ୍ରାଚୁର ଯେଜିନି ଜମାନା ସହାୟତାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ନାଲକୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା ।
 ୧୯୯୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ମହାବାତ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଶା କବଳିତ ହୋଇଥିଲା । ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶା ଅନେ
 ସରକାର ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଛି । ୨୦୧୪ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ଏବଂ ୨୦୧୬ ରେ ରେଭେନ୍ସା
 ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ୧୫୦ ତମ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ଘଟଣା ଏକ ଜାତି ପାଇଁ ଥିଲା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଲକ୍ଷି ।

ଗୌରବମୟ ଇତିହାସ ଓ ସମୁଦ୍ଧନ ସଂସ୍କୃତିର ଭୂମି ଏହି ଉତ୍କଳ ର ଗରିମାମୟ କାହାଣୀ ସଭିଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଓ
 ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

“ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ”